

Принцеса Турандот

ЕЛЕНА БАРЪМОВА

ОПЕРНИЯТ СВЯТ

Е КРАТЪК КАТО ПРИКАЗКА

ТЕКСТ: МАРИЯ ЗАХАРИЕВА, СНИМКИ: Л. ПОПОВА, Л. ХАДАЧОВА, М. ЗАХАРИЕВА И АРХИВ

В рамките на тазгодишния Пучиниев фестивал в Държавната опера Прага в ролята на Турандот гостува българското сопрано Елена Баръмова. Младата българска певица изпълнява най-тежките драматични оперни роли, които малко певици на нейната възраст се осмеляват да пеят. Нейният красив и мощен глас и невероятното ѝ сценично присъствие покориха пражката публика. След премиерата Елена с удоволствие се съгласи да даде интервю за списание „Българи“, като сподели, че като ученичка също се е занимавала с журналистика. Друга нейна страст е волейболът. Първите ѝ сценични изяви са в хора на Работническата опера в Сливен. Елена смята, че най-голямото събитие в живота ѝ е приемането ѝ в класа на Гена Димитрова, която за нея се превръща във втора майка.

Г-жо Баръмова, какъв е рискът на такава млада възраст да се пее Турандот и Макбет?

Реших, че ми трябва сцена и рискувам. Макбет е в момента ролята, с която пътувам много често в чужбина. Пяла съм я в Полша, Испания, Холандия и България. Много певици се плашат от Турандот, но ролята на Макбет е много по-дълга и има цели четири арии с широк диапазон. Давам си сметка, че рискът е много голям и че не трябва да пея нито Турандот, нито Макбет, нито Абигаил, но това ми предлагат в чужбина, защото малко певици се решават да пеят тези тежки партии. Тук, в Прага преди една година, след като изпях Абигаил, веднага получих предложение да пея и Турандот, но тогава отказах. Обаче самата Гена ни казваше: „Деца, не мога да ви упреквам, защото светът много се е променил, конкуренцията е огромна. Вече всеки пее каквото му предложат.“

Гена Димитрова ли Ви помогна най-много по отношение на вокалната техника?

Да, защото ме научи не само на вокална техника, но и на дисциплина, търпение и борбеност. Тя казваше: „Деца, вие трябва да сте като войници“. И то действително е така, защото певците са изпълнителите, а диригентите и режисьорите командват парада.

Какво според Вас отличаваше Гена Димитрова от останалите ни оперни певци?

Голямото ѝ сърце. Същевременно тя беше много строга с нас. Макар че казваше, че не може да ни направи певци за един месец, много се изнервяше по време на уроците. Защото ние, българите сме мал-

ко мързеливи. Освен това в Академията не ни учат на певческа и сценична дисциплина. А ние не сме само концертни артисти, трябва да преодоляваме на сцената много стресиращи ситуации.

С какво е близка и с какво е чужда на Вашия натюрел ролята на ледената принцеса Турандот?

Принцеса Турандот е едно младо 15-годишно момиче, което е живяло затворено в двореца и все още не знае нищо за живота. Тя е една нещастна жена, която министрите Пинг, Панг и Понг са обработили и зомбирали. Всъщност, тя никога не е чувствала. Сблъсквала се е само с изтезания и смърт и това прави нейното сърце жестоко. Турандот си мисли, че е нормално заради нея да умират толкова принцове. И когато се сблъсква с любовта на Калаф, си мисли, че това е нещо много срамно и недостойно. За това моли да не я дават на този чужденец и да не я превръщат в робиня.

Може ли оперният певец да бъде творец на сцената?

Да, защото режисьорите дават физическата рамка на образа, а певецът може да добави своя характер и натюрел. Аз не съм само пионка, която се движи наляво-надясно. На сцената влагам собствените си чувства и разбираня за образа.

Подчинявате ли се винаги на диригента и на режисьора?

Не винаги. Опитвам се в рамките на добрия тон да кажа кое ми е по-удобно, но зависи как ще се приемат моите желания. Малко режисьори разбират от пеене.

Участвала ли сте в някакви експериментални постановки?

Не. Всъщност „Макбет“ във Варшава беше много модерна постановка и всички арии трябваше да пея седнала или клекнала, което е много неудобно. Но Гена Димитрова ме научи да пея седнала на стол, за да усещам по-добре опората. Това се оказа шанс за мен.

Спазвате ми някакъв специален режим?

Да. Трябва да се напивам, да не пия

студено и газирано, да не пуша и да не прекалявам с алкохола.

Отразява ли се този режим негативно на личния Ви живот?

Определено. Понякога се чувствам подтисната. Когато имам много ангажименти, не винаги ми стигат силите и трябва да разреда участията си, за да мога да се зареда отново с енергия.

Имате ли любими роли?

Не зная как ще прозвучи, но може би Макбет е моята любима роля, макар че страшно ме изтощава. Но има голям заряд и много предизвикателства, което ми харесва. Може би негативните образи ми допадат, защото търпят развитие - в един момент идва просветлението. И лейди Макбет накрая осъзнава, че с лошо не може да постигне нищо ценно в живота. Това всъщност е посланието на почти всяка опера. Обичам и Аида. Може би, защото ми е омръзнало да съм лошата, зловнатата, с други думи - драматичният сопран. Искам да играя и по-човешки, по-женствени роли, не някакви свръхжени, макар че много харесвам и Тоска.

А коя е първата Ви голяма роля на сцената?

Колкото и да е странно, първата ми голяма роля е Амнерис - една мецосопранова роля. Бях на прослушване в София, където се явих с Аида, но ме харесаха за Амнерис. Обичам и тази роля, защото Амнерис е жена с характер.

Как чувствате публиката в залата? Или предпочитате да не мислите за нея?

Наистина предпочитам да не мисля за публиката. По-скоро се старая да се потопя напълно в ролята - това ми помага да се откъсна от страха, който всеки артист изпитва, защото всеки човек в крайна сметка иска да се хареса на сцената. А страхът може да му повлияе много пагубно и той да не може да разкрие качествата си. Преди да изляза на сцената много се притеснявам как ще стъпя и дали няма да се спъна - особено ако имам много воали и трябва непрекъснато да се изкачвам и да слизам, както е в пражката постановка на „Турандот“. Това е много стресиращо.

ЕЛЕНА БАРЪМОВА е родена в Сливен. Солистка е в Държавна опера Стара Загора. Завършва оперно пееие в Музикалната академия „Панчо Владигеров“ в София в класа на Констанца Вачкова. 2001/2002г. специализира в майсторски клас на Гена Димитрова. През 2003г. завършва курс „Белканто“ с Гена Димитрова, след което продължава обучението си в Римската академия за млади оперни певци „Борис Христов“ при Мирела Паруто.

Елена Барбова има няколко награди от авторитетни певчески конкурси. Получава диплом от международния конкурс „Julian Gaiare“ Памплония, Испания с продуцент Хосе Каррас. Лауреат е на конкурса „Христо

Смятате ли, че благодарение на театъра знаете нещо повече от останалите хора? Научила ли ви е операта на нещо по-специално?

Не мисля, че зная нещо повече от другите хора, но операта е изострила моята сетивност и аз наистина чувствам много интензивно. А сетивата са нашата връзка с космичното. Като пея ролята на Турандот, имам усещане за някаква мистичност. „Аида“ също много ми харесва, защото и в тази опера имам подобни усещания. Последният дует с Радамес ме пренася буквално в рая. Сякаш се откъсвам от земния живот. Интензивно преживявам това, че след малко ще се пренесе в отвъдното и имам почти реалното усещане за левитация. Според мен всеки човек, особено хората на изкуството, трябва да има такива усещания.

Вяра в божественото ли е това?

Да, вяра в божественото и вяра в доброто.

Не Ви ли се струва, че оперният свят е приказен?

Не, не е приказен. Просто е по-кратък - като приказка. Но всичко, пресъздадено в оперните представления, се случва в действителността. Аз смятам, че адът е тук, на земята. Всички ние се учим на тази земя, но в забързаното ежедневие често забравяме да бъдем по-човечни. Постоянният стрес отприщва в нас някаква агресия. Особено в България недобрят начин на живот провокира лошотия у хората. От друга страна пресата у нас е вече на много ниско ниво - смениха литературния език с един чалгаджийски тон. Чалгата се набива в съзнанието на хората от най-ранната им възраст и се превръща в тяхна духовна храна. Те я приемат като модел на поведение. Така нацията ни обеднява духовно. ■

Бръмбаров“. Спечелва първа награда за най-добро изпълнение на унгарска и българска песен в Унгарския Културен Институт, София. През ноември 2006 г. Елена Барбова взема втора награда и специалната награда на оркестъра на Международния оперен конкурс „Rijeka Belcanto 2006“. Утвърждава се като една от най-добрите изпълнителки на драматичните сопранови партии – Абигайл, Лейди Макбет и Турандот. Репертоарът ѝ включва още Тоска („Тоска“), Елизабет („Дон Карлос“), Аида („Аида“), Леонора („Трубадур“), Дона Елвира („Дон Жуан“), Фиордилиджи („Така правят всички“). Елена Барбова пее в Испания, Франция, Швейцария, Чехия, Полша, Холандия, Япония и др.